

Biblická čtení:

5Mojžíšova 8, 2-3: Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vodil po čtyřicet let na poušti, aby tě pokořil a vyzkoušel a poznal, co je v tvém srdci, zda budeš dbát na jeho přikázání, či nikoli. Pokořoval tě a nechal tě hladovět, potom ti dával jíst mannu, kterou jsi neznal a kterou neznali ani tvoji otcové. Tak ti dával poznat, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst.

1Korintským 10, 1-4.16-17: Chtěl bych vám připomenout, že naši praotcové byli všichni pod oblakovým sloupem, všichni prošli mořem, všichni byli křtem v oblaku a moři spojeni s Mojžíšem, všichni jedli týž duchovní pokrm a pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. Není kalich požehnání, za nějž děkujeme, účastí na krvi Kristově? A není chléb, který lámeme, účastí na těle Kristově? Protože je jeden chléb, jsme my mnozí jedno tělo, neboť všichni máme podíl na jednom chlebu.

Lukáš 9, 10-17: Když se apoštolové navrátili, vypravovali Ježíšovi, co všechno činili. Vzal je s sebou a odešli sami do města Betsaidy. Když to zástupy zpozorovaly, šly za ním; on je přijal, mluvil jim o Božím království a uzdravoval ty, kteří to potřebovali. Schylovalo se k večeru. Tu k němu přistoupilo dvanáct učedníků a řekli: „Propusť zástup, ať jdou do okolních vesnic a dvorů opatřit si nocleh a něco k jídlu, protože jsme zde na pustém místě.“ On jim řekl: „Dejte jim jíst vy!“ Řekli mu: „Nemáme víc než pět chlebů a dvě ryby; nebo snad máme jít a nakoupit pokrm pro všechny tento lid?“ Bylo tam asi pět tisíc mužů. Řekl svým učedníkům: „Usaďte je ve skupinách asi po padesáti.“ Učinili to a rozsadili je všechny. Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal a dával učedníkům, aby je předložili zástupu. A jedli a nasýtli se všichni. A sebralo se zbylých nalámaných chlebů dvanáct košů.

Tělo a krev Pána Ježíše Krista

Všecírkevním svátkem byl **Svátek Božího těla** vyhlášen papežem Urbanem IV. v roce 1264. Už v 8. století se ve Flandrech konávalo procesí (průvod) s hostií. Svátek souvisel se středověkým kultem trpícího a ukřižovaného Krista – šlo o touhu vidět a hledět na jeho tělo a tím ho uctívat. Ve středověku se procesí s nesenou hostií stalo snad nejoblíbenější slavností celého církevního roku.

Zápas husitů o kalich, tím mám na mysli prosazení přijímání večeře Páně tak, jak ji užíváme dnes my (obojím způsobem), nezměnil ani nesnížil jejich úctu k nesené hostii. Možná, že obrazy z Vávrova filmu, jak husité kráčí vstříc křížákům se zpěvem „Ktož jsou Boží bojovníci“ a v čele kráčí kněz s monstrancí, byly srozumitelnou šifrou pro křesťany v době socialismu, kdy víra byla potlačována. Kristus byl tajemným způsobem přítomen s Božími bojovníky i při bitvách.

První liturgický formulář naší církve sledoval Římský misál, ani jinak to nebylo možné, ale již měl novou jazykovou podobu a byl již v češtině. Jde stále o památku utrpení Kristova těla, ale dodává se: *Popřej nám, prosíme, posvátná tajemství těla tvého a krve tvé tak velebiti, abychom ovoce vykupitelského díla tvého stále na sobě znamenali.* Modlitba ke Kristu po přijímání zní: *...aby se nám dostalo věčné náplně tvého božství tímto častým*

přijímáním předobrazeného drahocenného těla tvého a krve tvé... My dnes vyznáváme: „Jsme živi, avšak již ne my, žije v nás Kristus.“

Tzv. svatostánek je srdcem římskokatolických kostelů. Věřící vyznávají, že v něm tajemným způsobem přebývá Pán Ježíš přítomný pod způsobou chleba, tedy v hostii.

Přijímání večeře Páně – hostie a vína – podle ustanovení (prohlášení) Pána Ježíše při jeho poslední večeři s učedníky jeho tělo a krev – nás včleňuje novou smlouvou ztvrzenou, zpečetěnou jeho krví do Božího lidu. Utvrzujeme se v tom, že máme žít podle Ježíšova příkladu, obětovat se jeden pro druhého a to stále, ať prožíváme klidné a úspěšné období v životě, nebo naopak těžké, naplněné zkouškami a smutkem. Ať jsme dětmi, mládeží, dospělými či starými lidmi, ať jsme zdraví či nemocní. Patříme k sobě, snažíme se o sounáležitost s ostatními přijímajícími, učíme se mít rádi atd., jak to ode mě stále slyšíte.

Pán Ježíš je s námi, přijímání hostie a vína je symbolem (tedy nejde o jeho tělo a krev) smyslu Ježíšova života – radostných chvil, jeho utrpení i oběti. Pán Ježíš je v nás, mezi námi a tím se naše žití proměňuje. Moderně bych řekla, že večeře Páně je šifra, která má nevyčerpatelný obsah a každý věřící ho prožívá individuálně. Je to tajemství, zázrak.

Zázraky jsou v Bibli přítomné na mnoha místech. Dnes jsme si připomněli seslání many, zvláštního chleba, který zachránil Izraelce na poušti od hladu. Na poušti také žíznili a Mojžíš uhodil holí do skály a vytryskl pramen vody, kterým zahnali velikou žízeň. Apoštol Pavel pro křesťany v Korintu vysvětluje – to byl s Izraelci již duchovně přítomen Kristus. Nasycení velikého zástupu Ježíšových posluchačů nás, kdykoliv ho čteme, udivuje. Když Oksana s ostatními spolupracovníky každý pátek rozdělují potraviny pro potřebné lidi, pro mě je to také zázrak. Někdy je dovezených potravin málo, přesto se dostane na všechny. Někdy naopak je potravin obrovské množství a zbývá. Pak je nutné se postarat o to, aby se žádné nevyhodily. Já věřím, že je v pátek s lidmi u výdeje potravin duchovně přítomen Kristus. Jako to tehdy nechápal zástup kolem Ježíše, jsme na tom podobně. Třeba dnešní neděle nám ono tajemství Boží přítomnosti v nás, mezi námi a kolem nás poodhalí a pro naši víru to bude povzbuzení.